

מ"ת 59720/12/20 - מדינת ישראל נגד צומטונג טונגטירם

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 59720-12-20 מדינת ישראל נ' טונגטירם(עציר)

בפני מבקשים	כבוד השופט דניאל קירס
נגד משיבים	מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות נצרת צפון עוה"ד אריאל אלישיב
הסנגוריה הציבורית	צומטונג טונגטירם (עציר) באמצעות ב"כ מוטי לוי - מטעם

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם והמתלונן הם עובדים תאילנדיים בקיבוץ רמות מנשה אשר מתגוררים בשכונת מגורי העובדים התאילנדיים בקיבוץ. נטען כי ביום 21.12.2020 במגורים, לאחר שהשניים שתו אלכוהול במסיבת פרידה לחבר לעבודה שעמד לחזור לתאילנד, השליך המתלונן לעבר הנאשם פחית משקה וכן פחית צבע. נטען כי בתגובה, נטל הנאשם גיטרה השייכת לו והכה באמצעותה בראשו של המתלונן, וכי לאחר מכן השניים התקוטטו. נטען כי כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חתך קרקפתי עמוק, חתך אנכי במצח באורך 3 ס"מ עם המטומה סביבו ושפשוף ביד ימין. נטען כי בכך הנאשם פצע את הנאשם כשהוא נושא נשק קר, והנאשם מואשם בפציעה כשעברין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ראיות לכאורה

3. המשיב טוען שאין בפני בית המשפט ראיות המספיקות לכאורה להרשעת הנאשם. אין מחלוקת שהמתלונן זרק תחילה לכיוון הנאשם פחית משקה ופחית צבע; ואין מחלוקת שבתגובה הכה הנאשם את המתלונן בראשו עם גיטרה. טענת המשיב היא כי הוא פעל בהגנה עצמית.

4. טענת המשיב להגנה עצמית תתברר לעומקה בהליך העיקרי, אך לא מצאתי כי יש בה די כדי לקבוע בשלב המעצר כרסום ראיתי עד כדי קביעה שאין בפני ראיות שהן מספיקות-לכאורה להרשעה. מוקד המחלוקת בענין הגנה עצמית בענייננו הוא שאלת מידתיות התגובה (ראו סעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; בש"פ 1489/20 בן נעים נ' מ"י, פס' 3 (26.2.2020), בש"פ 3523/14 אילוז נ' מ"י, פס' 9 (22.5.2014)). בענייננו, אמנם יש בתיק גרסה של עד ראייה לפיה עמדו בנוסף לפחית הצבע שנזרק בידי המתלונן פחית צבע נוספות ואולי המשיב חשש שהמתלונן ימשיך

לזרז עליו פחיות (הודעתו של סוקאן סומטה ארט מיום 22.12.2020, ש' 11). ישנן גרסאות שונות בשאלה אם איזו מהפחיות שזרק המתלונן אל המשיב פגעה במשיב לפני שהמשיב הלם במתלונן עם הגיטרה (הודעת המשיב צומטונג טונגטרים מיום 24.12.2020 גליון 3 מתוך 5, ש' 10-11; הודעת הקורבן ארטיט פוראצ'טמנג ש' 24). המשיב מסר בחקירתו כי הוא פעל בהגנה עצמית, אולם הוא מסר עוד כי לא יכול היה לשלוט בעצמו (הודעתו מיום 21.12.2020 גליון 4 ש' 39), ומחומר הראיות עולה כי המשיב שבר גיטרה על הראש של המתלונן תוך שגרם לו חתך אנכי במצב באורך 3 ס"מ עם המטומה, שאוחה בתפרים. איני כמובן מכריע בהליך מעצר זה בשאלת ההגנה העצמית, אולם לאור חומר הראיות הגעתי למסקנה שלא ניתן לומר שאין ראיות שהן לכאורה מספיקות למסקנה שתגובת המשיב לא היתה מידתית ולהרשעת המשיב במיוחס לו.

5. הסנגור טען גם להגנת בית מגורים, לפי סעיף 134 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. אולם למרות שהאירוע אירע בקרבת חדר המגורים של המשיב במגורי הפועלים התאילנדיים בקיבוץ, לא מצאתי תימוכין, גם לא בגרסת המשיב עצמו, לכך שהמתלונן פרץ לחדרו או שהתכוון לפרוץ לחדרו; על כן גם בהגנה זו אין כדי להביא למסקנה בענין כרסום ראייתי.

עילת מעצר

6. מתקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשל"ו-1996. לא מצאתי כי המשיב הפריך אותה. מחומר הראיות עולה כי הנאשם והקורבן מתגוררים באותו מתחם מגורים בקיבוץ; כי הם עובדים יחד בגידול אבוקדו בקיבוץ; אף עולה מדברי המשיב כי המתלונן הוא מנהל העבודה (הודעתו מיום 24.12.2020 גליון 4 מתוך 5 ש' 53); והוא אף טוען כי כל פעם שהמתלונן שיכור הוא מאיים עליו (שם), כך שתנאי הרקע להתפרצות נוספת של אלימות בין השניים, מתקיימים. איני מתעלם גם בבחינת עילת המעצר מכך שהמתלונן הוא אשר זרק לכיוון המשיב פחיות לפני שהמשיב ביצע את המעשה המיוחס לו. אולם השאלה הרלוונטית, בבקשת מעצר זו נגד המשיב, היא האם, אף אם יתרחש אירוע דומה בהמשך, עלול המשיב לאבד את שליטתו שוב ולגרום בתגובתו לפציעה, והמשיב לא הראה שלא.

הפליה

7. המשיב טוען להפליה. שכן, אין מחלוקת שהמתלונן הוא אשר זרק לכיוון המשיב פחיות, והמשיב הכה את המתלונן בגיטרה בתגובה לכך, ואילו רק המשיב, ולא המתלונן, נעצר וכעת מבקשים לעצרו עד לתום ההליכים. מקובלת עליי אמנם טענת הסנגור לפיה בענין אחריות פלילית לאירוע יש לבחון לא רק את תוצאת האירוע בגופו של כל אחד מהצדדים ולקבוע כי רק מאחר שהמתלונן נפצע, רק המשיב צריך לתת את הדין. אין בפני נתונים בענין משקלן של הפחיות שנזרקו - האם היו מלאות או ריקות, באיזו עוצמה זרק אותן המתלונן וכיוצ"ב. ענין זה ניתן לליבון בהליך העיקרי, אולם על סמך החומר שבפניי אינני מוצא כי ניתן לקבוע שהמשטרה הפלה באופן פסול כלפי המשיב, לאור הפער הניכר בין התוצאות בגופו של כל אחד וכאשר כאמור המשיב מסר במשטרה כי הוא לא יכול היה לשלוט בעצמו.

חלופת מעצר

8. הסנגור הנכבד הציע חלופת מעצר בדמות מניעת בריחתו של המשיב מן הארץ ואיסור יצירת קשר עם המתלונן. ייתכן והדבר נובע מכך שהמשיב הוא פועל תאילנדי ללא אנשים הקרובים אליו בארץ, וכי אין לו לאן ללכת אלא חזרה לקיבוץ רמות מנשה ולהמשיך ולעבוד שם. מקום שלשטת המשיב הוא והמתלונן מועסקים יחד באותו ענף בקיבוץ והמתלונן הוא אף מנהל העבודה, קיים ספק אם איסור יצירת קשר עם המתלונן, ישים. כאשר המשיב והמתלונן מתגוררים באותו מתחם חדרי מגורים בקיבוץ, כאשר שניהם עובדים יחד, וכאשר לשטת המשיב עצמו המתלונן הוא מנהל העבודה ומאיים עליו כל פעם שהוא שיכור, לא מצאתי כי ניתן להורות על החלופה המוצעת לפני בחינתה בידי שירות המבחן. בהעדר טענה כלפי המשיב שהוא נוטה באופן כללי לאלימות וככל שמסוכנותו מתעוררת רק בקשר למתלונן הספציפי, ייתכן והדבר הצודק ביותר, לאור העובדה שהמתלונן הוא זה אשר החל בפעולה אלימה, היה הרחקת המתלונן מהקיבוץ, אף אם לצורך כך המתלונן היה נאלץ לעזוב את הארץ. אולם בהליך מעצר זה בין המדינה לבין המשיב, ידו של בית המשפט קצרה מלהשיג תוצאה זו, והשאלה שבפנינו היא האם יש בחלופת המעצר כדי לאיין באופן מספק את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. תשובה לכך היא שהחלופה המוצעת בידי המשיב אינה כזו שניתן לשחררו על-פיה ללא בחינתה בידי שירות המבחן.

סיכום

9. הנני מורה על עריכת תסקיר בענייננו של המשיב.
 10. הדיון נדחה ליום 8.2.2021 שעה 15.00.
 11. התסקיר יוגש עד יום 7.2.2021. **לתשומת לב שירות המבחן, המשיב דובר השפה התאית.**
 12. שב"ס יערך להתייצבות המשיב בדיון.
 13. **המזכירות תזמן לדיון מתורגמן לשפה התאית.**
 13. המזכירות תמציא העתק החלטה זו לידי שב"ס ולידי שירות המבחן.
- ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"א, 03 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט